

כל זה עזרנו ביסוסם על נדחותיו וסחוקו בזריח אים' וזו עזרה
בכונה מהם פראיניו שלא מלאו לנו שלטון יד כלו כחידה כדכתיב
תומך ואורח לזיוס חסידך אבל הפריד שמשון חלוו ולא לנו משמשין
ואשר שמשון ולא לנו כי כל דרכיו בסגל ואשר וזכור ועל דרך זה
פי' הראשונים אל פסוקי טעמים של תנכיים שמשון שמשון לזכיהם כוס
המרגלים וכסם סקסם ובפרט לזכורם אשר סבביו במזר ומזק
כי הוא האלה לזכור כח ראו וכו' כל זה לראשונים אל' ומכאן
לדבריהם אשר המאמר סגנונו ראשונה' אל' דכיון דמה שא' ואח'
לפניו שירה הוא ביאור דברי סתוב שאלתי חכמת ספרון שדורמי'
סרון לשון שירה חכ' היה לו להקדים ולומר אמרם כנסת ישראל חכ'
אז' לפיכך שירה אימתי בשדלני מעמקי הגדות' גם כדך לדקדק
אח' בשדלני מעמקי הגדות דו שאמר בשדלני חכ' מרעבת מעשים
עונים וכו' ויפסוק על המבין דורתי בשדלני הינו מעמקי הגדות'
ועוד היה ראיה ברך להבין מהסכת' ויתן כפי שיר חדש לאמרת לכינו
שירה כיון דכקרא גופו אימתי לזכור חכ' חכמת ספרון' אימתי
שהיו אפשר לומר שכונת אח' מאמר ויתן כפי שיר חדש אינו לשון
ראיה אלא כלו ביאור לדבריו מאמר ואמרת לפיכך שירה ואו זו שירה
אומרת שירה יסנה או שיר חדש לכך או דכיון אותה שבאמר בכח
ויתן כפי שיר חדש דכינו שירה שדסה וכינו דקאר קרא ספרון ולא
אמר חכמת סרון כי ה' רומז לשיר כדכתיב ויתן כפי
שיר חדש דכינו שירה שדסה' ועוד קשה מה שייכות יש לדבריו רבו
אנא בר הכהא עט דברי רבי אלפז המודעי דקאר בה אח' ברך
בסדל דר אלפז המודעי כי לפי הגרסה לא שייך אדרדי כלל' ועוד
קשה דלפי הגרסה קושיית מהמשי מורה וקטרוס על ישראל כחית
שיש בדכריו מאוס ומה משיב על דבריהם חכ' מרד כל אמה ואלוהיה
מגדה שאינו משיב בערך על קטרוס' ועוד קשה או לחלף
מקרא כתוב או אפשר לא' כי כפי הגרסה אין ככ קושי בדבר הידוע
מהם עד שאי אפשר לא' לחלף מקרא כתוב' ועוד מאי קאמר
יכול כלל והורין תל' א' ואך הם יכול כלל יסורין ומקרא מלא אמר
שבת' ופי' אלו יסורין כדכתיב ועקדתי בשבת בשבת ואך דרש
מתבת א' שסוף ביסורין' גם כן להבין אין מייחית ראיה לעולם
שכא מאך עוב וסדל ודפסור כל ימי סיי דרוסם לו לומר דעל קא
דרש עד מה שדרשו למען מוכור את יום באת מרחץ מנדים כל ימי
סוף ימי חכ' כפי' כל ימי סוף להבין להמשיך דלכ' כפי' כל
ליתום הנשיא כדדרשם הקט ועולם חכ' מלא'.

הנ"ל כי המאמר הזה מיוסד על גדול מעלת יסורין שכל
ידם האדם בא לחיו פעולם הא על שאמר הכתוב
ודרך' ימים תוכחות מוסר ולכן אמרו סככה מביא את שאומס
בעמקי הגדות ובחכמת ספרון כתבונת ומטיבים כמעשים טובים
ואומרים השירה וכל הוא מנד עמקי הגדות וזה שאמר ובשדלני ה'
מעמקי הגדות אני מרעבת מעשים טובים כשוסכת ואומרת לפניו
שירה כי סוד זה ואמר מעמקי הגדות לומר שמעמקי הגדות' כמך
למענת חכ' מרעבת וכו' ואמרת לפניו שירה וכו' שכל זה ממעמקי
הגדות וכתיב לוט' ופי' זה ובשדלני סכה אינו עקוסר עם מה שאמר
אמר כך ממעמקי הגדות כי ממעמקי הגדות מקוסר עם מה שאמר
אמר אני מרעבת וכו' ולא למה שלפניו וכוה מדוקדק סם שסוכר
בה ענין השירה אשר דרשנו מעשים טובים אף על פי שהוא מוקדם
בכתוב לפי מהכל תולדת העמקים וסם נעמקי הגדות ולפי זה שירוס
הכתוב כך הוא אני חכמת ספרון הגדות שאמר לפניו שירה וספוסה
לרעוב מעשים טובים וכל זה אני מרעבת מנד העמקים וסם הגדות
סוף סן הגדות כל העובת והן הן המעוררים להטוב מעשים טובים
ועם מרעבת מעשים טובים הכונת שאליו כשישראל עוברים על
בזכותם מקום שוסכה סם על אפילו שפסא ישראל הוא' ופי' בנים
מעשיתים אלא סם כדמות השופט שכתוסה שכל אשר ישימו אותה
במים מרעבת וספוס לקדמותה ככה ישראל על ידי יסורים מורין
לזכור ולעשות מעשים טובים חכ' הענין כעצמו דמותו ועלמ הוא
המאמר בכתוב ויתן כפי שיר חדש כי בכתוב הקודם אליו נאמר ויפסד
מוכר שאון אעתי הין וקסם על פלס דבר' כוכן אשורי ויתן כפי שיר
חדש וכו' כי סם מאמר זה ספסין הוא הפלס מוכר שאון וסיוני הין
דמו א עמקי הגדות ועל ידי זה וקסם על פלס דבר' כוכן אשורי ללכס

בדרכי

מחולל ב ג ה הנהל לעלות וזמור תמים וקטן אומרים אעפ"י לכם ולא אומר
האדם אשר כלבו ואמר דיעם לבו ולתם לך אשר זה כראשונה וכבין
אומרו ואמר דיעם לבו שאין לו הכנסה ועוד קרי לים איש דעביב
סאש אשר כלבו וכו' וקרי ליה בשרס' ואל מירנז כשיר ס' דברי רוח
סקדש ואיש דברי כתבתימים *

[illegible]

1234567 חאחא

בראשית רבה

חוציל לבט עמדת הולכו כפי ארץ אחד וכו' ללפל עטין מרגלים ואף
על פי שהיו טענה טענה יען כי פירות הארץ באות לראות ואם
כעת אתם הולך עליהם לשוק של זבוח. בלחן סכין טענה
לראות ערות הארץ זה לבט ארץ של סיומתם ככלים ומעורר
עליהם טענת מרגלים ולעומת זה רבו לתת חתננו על היותם כסוף
וזכות כי סיומתם עזר אחים וכו' ואף איכנו וכעבורו הלכו לשוק של
זכות אולי יתקדשו בקונת של זכות לעומת זה אחר יוכף הוא אשר
דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם כי טענתם להחנל על מלכות
עדות הארץ באות לראות בטענת והאחד איכנו טענתם לבקש
וכעלמם שבת בשם מרגלי כי זה הארץ פאונדו בלי טעם בלכנו לרגל
כסל טענתם והרגוהו והיא אשר דברתי אליכם מרגלי אתם עב
ועוד קשה מאי קאמר באת תכחנו כי שם מנחן יש בבוא אמהם
חקטן וכדכחיל שיש להם ארץ קטן יתכן היותם מרגלי. והרב כל
אל פי כי על הקטן כעמדת אותם הבאה כל דבר יגלה כל מסתרי
טענתם והיו מנחנו. וקדו לזו פ' מלכ הטלם במהר אל משה אלשיך
לדו וסופיך לקח טבח בסמך גבי ויחבנו דברים וכו' ויאמרו דברים
וכו' כי מחמלת דנה יוסף שינחנו דבריהם על דרישה ומקורם כמו
קטן מסוף לשי תמוז והם משאו מן ולמדו לדרב משה וזה שאין
בהם לבך נחמו להאסף אל מעמד חמד טוב מחלוקת ינחנו דברים
אמנם אחר אשר להם את האלהים אני ירא וכו' ואלו אפי' הקטן
מביאו אלי ויאמרו דברים בלי דרישה ומקורם וכלי מנחן ויאמרו
דברים כי קדוהם במנחן כהוא. ועוד קשה מה הבדלים בין מנחן
ראשון לפני מרגליו של שלחו מכם אשר גז. לא נכדו ואמר בשמי
של הימים אשר יאמר וכו' נכדו וכבר בפסוק מידן טענתם הטלם
לעיל בסמוך. גם היינו יכולים לומר כי בחמלה שכולם במשנה
לא נכדו אכן כעת שהיא נכדו אלא שכלם ואלו ואיכנו אשר
יאמר בלבד הוא יותר טוב כי יאמר דרישה וידעו העולם בעול
טענת מרגלים שהם האמת את יוסף ויש טעם. עיכול בהם לא יאות
לפניהם מהמאמר ולהוציא את כלם ואף על פי שיש בזה חסידות
בהפלא אחר לבדו פן יקראו אמן לא כן בהיותם מרגלים פת
רבים מני נפשו של נכדו בחלוקה זו מהטעם שהא קול על כסול
טענת מרגלים. ועוד קשה מה זה אשר נכדו במאמר לא נכדו
את עיכוס וכנאמם לרופה המורו. וכבר בפי אל מידן כי מרגליו
נכדו דמיו הארץ הם עליהם מלאו ונכדו שם קורבה כנענור
לרשם עליהם ואמר קחו רעבון בתיכם לעומת זה מנחן טענתם
אשמים בעיני יוסף אפי' וכוסף עוד פיות ראובן מתרם בהם ולא
שתי כלל דבריו וזהו אכל אשמים שנכדו על אשמו וכו' שיש
אשמו וזה אינו אשמו ופסחיה השנים אשר ראינו דת טעמו וזה לא
ראו כעת נכדו ואשמו הכי נכדו רמיו. וספלישית בהפסח
אלינו ואנחנו לא החמנו אל זה ואשמו הכי דומם עלינו נכדו הודו
בשעמו. והרב כמורה ישראל ד' קודמל ולהלך הרמיו קטני ויתר
והכין מיתב אכל אשמים שאר צדקת בחמלת עיני כי אם נכדו
וספכו ומידן אל שאמר זהו האיש שירא את ה' מאד אשר חמל על
זרים אכל אנחנו האשמים על אשמו וכו'. וראובן עבם יוספו בא
בדווי נכדו אחרת וזו ויען דאובן אתם לאמר לומר עוד בדווי שהיו
מוידין ומותרים בהתראה כי הלא אמרתי אליכם לאמר אל יתחטא
בילד וכו' ואף על פי דהא קלמא לאו נשדות איתמר של מוכן
שכוונתי היא להנילו זהו שאמר הלא אמרתי אליכם דבר
שפירוסו וכונתו הלא אמר אל תטמאו בילדו וכו' ונכדו ונכדו דברי
הרב כל אל דבריו עיין עליהם. גם קשה לפני כי המלך כינותם
שלא הכוונה כטעמו טעם עכשו דומ מלך כינותם ובעת לא חס
סם אל הילל כי אין המלך שם וכן סקסס. הרב כל אל. ועוד קשה
הא כל המלך שהילל כי מלך כינותם. ופאל אל מידן כי דרך המלך
לעמוד ביום ובין יוסף אכן כעת היה המלך מעורב כינותם בין
הטעמים העומדים בוית אמת ואלה בוית אחרת. שוודים ולא ידע
כי שומע יוסף כי המלך הידוע היה כינותם בין שאר האתים בוית
אחרת ומידן הוא. עוד הקשה הרב כל אל שני בין שקים לאמתות
גם אומרו קוטב כשפי ופנס הוא באמתותי שומרם שיומו שם
באמתות גורם הבנה יותר. והרב אל מידן כי שם הוא הגדול
ואמתות הוא קטן שכתבו נכדו סמיתות סמיתות וטעמים
אותם

שלישית ותחתיה. ועוד יוסף הוא סליל וכו' הוא ששכר
הוא לזק ונכדו טענת הרב כל אל ששם היה קליל
וזהו ששם לזכר פקידים משה ידועה הוא ששכר לכל עם
הארץ כדי לראות את אשור רשע לנכדו עיל ובאי היותו ששכר כי את
אשור הוא מנכדו ולא הולך גדולות וכללות. ועוד ויכירם ויחבר
אלו שם סוף נודד לספחכר כיון ששכר מכיר אתו ויותר קמו שני
כל ויכר יוסף את אשור ונכדו מידן הרב כל אל כי בחמלה פוס מהטק
כעת ונכדו טענת טענת על שמי טענתם והיו ויכירם ויחבר מכיר
ואינו מכיר אומם אלא ששם מלך נכדו או כחמלת לו היותם אחיו
כלי עמקסן והיו ויכר יוסף את אשור. וסליל כל פי כי בחמלה
ששכר ויכירם שהיו מכיר שהם אשור סכרה כלליאל לא הכיר עדיין
היו רמזן ומי שמעון וכן כולם עד אחר כך בהחשכו בעיני הכיר
כל אשר ואמר ששכר חבו שכחו ויכר יוסף את אחיו ככדש נמור
וערמית. ועוד ויכר יוסף את ששכר ויכר יוסף את אחיו ויכר וסליל
מרגלי ואלו סכרה לזכר החלומות ודנה לקיות כטעם. ולזו של
טעם מרגלי כדי לסכר כמור לסכר כלפי רגליו ולפי החלומות
לפי זה והיו יוסף כללי עבדו וסליל ואלו פסטי ביטור לעני מרגלי
והרב כל אל פי כי בנכדו הסליל מרגליו רשע מנכדו וזהו טענת
הקטן סליל וטענתו לזכר אומם סליל. השכי של השמח ופירת
קמן לזו את יוסף ולכן דנה למקור את אשור ואלו אשור אש כס חיים
וקיימים כדי ששכרם סליל בכל מלך ולכן אל מרגלים כי מידן
טענתם ששם זה נכדו ויכר את סם קיימים וכן פוס סכורסו לזו
ששם עשר וכו' וסליל את אשור נכדו מידן החלומות נמך מאמר
מרגלים אומם. ועוד קשה טענתם פ' כי מרגלים אומם לראות את
עדות הארץ באות כאלו טענתם ואלו אחר כך הם טענתם באמת
ואל לא היו עבדך מרגלים והוא אשר לומר לא כי ערות הארץ באמת
לראות וסליל ששם הוא אשר דברתי אליכם מרגלים אתם. ואלו
פירנו לפי ששם מידן שהיו טענתם על אחיהם ששכר ואלו ששכר
בששם ששכר ואלו לזו יוסף ואם יאמר מכם מנחן רב מה טעמו
כשינו כל סוף כשינו קמן ואלו לא יכרו לתמו אשור להקדו או להרג
באפי ולעומת דבריהם לזו סליל ואמר הוא אשר דברתי אליכם לאמר
מרגלים אומם כלומר בדקתי מאד בדברי כי פוסם פנה כס. וסליל
כל אל פי מרגלים אומם סליל אומם כעמק מרגלים ונס כעת
וטעם זה הם טענתם אומם אומם אומם כי לראות ערות הארץ כאלו
והכנסת מנחן וטענתם אומם בירם והם כשינו על אשורן ראשון
שהוא סליל מנחן מאד להם את ערות הארץ באמת לראות ואמר
לא אדוני ועבדך הוא למנחן סליל לרגל. ועל הטענה של
מרגלים כולנו נבי אש אשר אומם אומם ואומם כוון לא קמאם כי
אם באמר מעיד ואמר מהטעם על יען שכל האתים יכדו טענתם
באומם מנכדו כוון ועוד ששכר אשמו מנכדו ולא יאות לראות
מרגלים אשר עיין כל עליהם כמנחן טענתם לא פנו עבדך מרגלי
וכדלות טענתם טענת קכל החמלות לחלוקה אמת של מרגלים
אומם לא זו מחמל אתם עדיין טענת כאל לרגל והיו אומם לא כי
עדות הארץ באות לראות והשקים ואמתות הם לזם לכסות עינים
וכל זה כדי לראותם לרשע מנכדו ואשכרם והם הזינוהו שיש
עצד עבדך וכו' מלא ויכר סיבואו לרגל מדינה אחר כי אם אש
אש למטה אומם ויכר ואמר כך יקונו כולם לכתב את הארץ
אומם אשמו אין כוון יוסף על ששם עשר ואף למי נרגל הארץ ואשילו
בארץ כענן אין אנו פוסים כי אם נרים והוא שאמר בארץ כענן ולא
כחיו מארץ כענן כי בארץ כענן אנו כשמים שכתבנו אכל לא
מארץ כענן ואי והנה הקטן את אשור לעומת דבריהם אלה כמסמ
ואמר סוף אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אומם זה מאמר העיין
אומם כסן ששכרם אשמו אנו כס לא יכלה אתכם ארץ אומם
אלא יאמרו לזו בארץ כענן והיא סליל שלם הקטן כי עדיין לא
כסו באומם זו כמנחן טענתם ואלו הוא האמת אשר דברתי
אליכם לאמר מרגלים אומם עב. וסמך הטלם כמורה משה אלשיך
פי מרגלים אומם כטעמו לראות את ערות הארץ באמת על שמנחן
במקן של וכותב כמנחן אשר שם עיניו ולזה מקרא ערות הארץ והם
סמנחן כולנו כס אש אשר נכדו ככס אומם לא היו עבדך מרגלים
יוסף אשר לזם לא כי ערות הארץ באמת לראות וזהו לומר לא

[illegible]

בראשית רבא

[illegible][illegible]

פרשת מקץ: שני

נח

בפניו חיות הנדלים עורוה למערת מוחל נצלה פיות מחלחת
 עתה ונחום מר וניעור בית הכסא וכהן זאון צדאות
 הערך פוס בלכת בתיכון כי וולתו מכע לא את פניו למי מתות ובי
 כמו פיהרר בעל חיות ומעטל לגוי פה פיותו אם לא אבינו
 אלה כי לא יתכן שיעקב יסודר דם טריוס דמות ולא ברתה בעצת
 כיור לא הם בני כחו פה במדרס ולוח כל סמלח חלוקה אחרת והיא
 מכה אומנעל בזמן סכיה כולנו אחיהם ושריאים ליהודי נפשו
 והוא שאלה תהא אומנעל לכולנו וכן כחורמינו לסלום על אמו ותנהו
 על ידו וגוי אשכנז אלה על חלוקה זו האחרונה פסוק ואמר לא ירד
 בני עמכם אשכנז פיהם על ידי כולכם וכולכם עדנים עליו יסן כי
 אחיו שת וסוף לבדו כפאר אלה חן מלאו אשכנזו כנסו לבדו
 בדרך וסאכלו וסאכלו והוא שאלו לבדו כפאר וקדאכו וסאכלו כדכחו
 אשר תלכו בה רומה לומר אשכנז וסאכלו סאכלם הולכים לא לא סוכלו
 להחליט מניס פמים סכדרך אז אשר תלכו בה לא אשכנז אחר תלכו
 בה ולא תסאכלו כי אם אמו עמכנהל לאמו יקדאכו אסון ואין לא יר
 לבס לפתולו וכאשר בלכת פרוסה אור דאח יהודה לומר פסד
 סעיד דכו האיש כאל הערן לומר כי הדבר מוכרס סאם פים
 בפני עדים בלכד סהער הידיר ככו האיש לפאר לא תרלו פני
 בלתי סאכיס חיוני יכולים לומר פעה כך כדי להקיע העולם
 ולסכך ערן מרגלים פכן הסנה היום ככל כל יסמנעל כסנעל דנה
 על מוס אדסוואכל אוכלים סודד לסדונים לסחירו מניח פכר כעדו
 ומותיאים אומנעל מלאסר ואחל עוד אין דורס ואין עקב לפיות זה
 סוסוק סכתי ואמר כי לא בלכד בפני סעדים אחר כך בפיותו כי אם
 גל אסל פינו לבינו והו סאסר כי סאם אחר אשכנז לא תרלו פני וכו'
 אשר אלה כל אשכנז וכו' אשכנז אחר כך סכרלו סרניו לרלות
 אסיונו על פים לא סיס כינו לבינו בלכד סוס אסר דכדו
 סעין כסודר כל אחר סכסכ סעכמי גדול ומעד העיד ככו לא
 יתכן מלאסל קסעסל כהעלאת עדים גס כינו לכיניו לזיון סכרך
 סעל כל פנים הלך ילך ומס סאסל אחר כך למס כרפוס ל סגיד
 הידיר לבס את הוס כי לא יסוייכ לבתגלות מרגלים כסגדת פים אחר
 סכדי היו וכולים לבתגל כוס לגוי אס זקן ודאח עורודים אז למס
 סאף על פס ספער הוכדסת ענין מרגלים כסס סאסר לרסוס טענת
 מרגלים כוללת כגדת פים לבס אס וסאסרו סאסל סאל ככו סאסוס
 כגדת ואין אד סאסר כך ולא סגיד הכסוב לפעה זו וסאסר יהודס
 קלמה הכער אמו ובקוזה לפיון סוכ לא אחר כדסס כרעליל אלא
 וכקוזה כקיסס ססיס לבו פתח פיו לטובס ונחיס בל ולא כמות
 סמחוס כיון לומר אס יסכנסה כמות וסעק ססס פן קדיו כל אס
 כעכנל מה סססריר ליכחק אכיו מרדס גדולס עד מלאד וסמר חל אסס
 וכו' סאסר אס אססס וס סל חכ סססס גירסס וסא משה כיון דודון
 וסעסל וס דודון קסו מומרת סאסר וכו' לרדון קסו מומרת סאסר
 וקדודו לאס מבסס מעט כרו וסעס דכס וכו' סכל מעס כדי סלל
 תסרלו עסיריס כעכיו וסעסל וסל סדי יתן לבס כרססס וסלל
 לבס אס אסכס אסר דסיוס סעסן וקדילו וסלל כסמנהלס וסל
 וססס על סכססוסס על פסס לא פסו פסו פסל אס אלא כאלוסס
 אסס וסלל דרסו אסר על וסס סכנסס כר דוס קדוסס ואמר יתן
 לבס לומר כי ססס וסס סאסר סלל סדי ורסס עליס ולא עליו
 וסו סאסר לבס וסלל תסמר לו למס אסס מוסיס ענמד מן סכלל וסכך
 אחר וסל סדי יתן לבו לזו מסיב וסל כאס סכילמי סכלמי ול ככר
 כסאססו מוס וכאסר סכילמי מלחיו סכלמי כזמן סססססס וסמ
 לבס סכיססס מרסאסס ממונו בכל סנטסומיסס סאסס מכססו ולס
 רסו פיון לבס רססס ולא לי וסלל לבס כדוקס את אסכיס וכו'
 וקסו כסאססס את ססססס וכו' אחר כי מן לבסס וסכסס עוד וסססס
 וסו על פס סאסר אכיסס סכיססס אחר קסו מומרת סאסר ככלסס
 וסס סוליסו סססס מוסלס כסססס לסמדה עס הככך סססס וססס
 סכססס אס ססססס סולל כססס וססס לבסו כססס סססס סססס
 סססס כרו לסולל לאס מכה כקיסס וסססס סססס סססס סססס
 סססס סלל חוכר כסססן כסן כעס סלל קסוסס וסססו וססס סססס
 רסו לקססו כי הוס ססססס כסס מכה סלל לסרססו פננס סססס
 גדולס וסס כי אסל סכללסס מילל לן מכה פיסס וסלל סססס וסס

שפסח יחידיו מחזירו שמעון וכן פרעס' אל וכחדרס וירא כפסח
 ובהם הוא בני אמתות סוף מורס פהס' כבולל מכוות כדי להתגולל
 ולהתגלל עלילות כדפס וסו אומר אל אחיו חושב כפס וגס פהס'
 באמתותי פסס היה כפס לא ונטער ככ' וינא לכס וכו' ושאר האפס'
 בדקו האמתות ולא מנא כי לא פס באמתות כלס כי אס כפס'
 וכו' יבוס פבוק ויסי סס מריקוס פקוס ויהא אפס נרור כפסו כפס'
 חתס כפסוטו ולא כאשר כדחא פרכ כל אל כתיבת כפסו פסו על
 האמתות סכתוק הסק וכאמרנו פלוט כעיר בהוות ככית סכתוק
 העיר כי הא כחא לתקן מינח כפסו אפסס מה פתלל הכפסו ככוי
 סס מריקוס פקוס והא אפס נרור כפסו מורס פקוס כנרור כפס'
 עמנו עומד כפס לא באמתות כדפס פקוס' אכן אפס לערזוכיו כפס'
 פסלכר כפסוק כדכיו ועקב וחת כפסס פספס כפס' אמתותיכס
 שפסוט פקוס באמתות וס כוכל לדפוק ולומר עפל כפס לוי פס'
 כפי אמתותו ואפ על פי פסו יחיד אחר כלסון רכוס כי כולס אחיס
 ולא וחסרדו ודכר ספרטו יאחר עליו כלסון כולל כפי אמתותיכס
 סן אמת דללל אמתותכס פסוס מורס על אמתות אמתתל רכוס
 אכן באמתותיכס ליוד מורס על אמתות ומסל רכוס' וכן מה
 פכאמר הסכ באמתותינו' ואפסר לומר סכחא האמתות אמתתר
 מהס תדא כל כסדורס וקדיו סוה כללו כפס' בתוק אמתות סל
 כולס כיון פסס חכרי נכס כידוכס כסומו וסוק מירוק לאומ' בעק'
 באמתותיכס ולאומר ספס באמתותיכו ואפ על פי סלל מנחא
 מעולס כי אס באמתות סלסד רכוסו לוי כדפס' וספס' לוח אומר
 כפסוק ויסי כי כללו אל החלוק וספסות אמת אמתותינו וכו' כקסב
 לא היה לו לא כלל לכדו ולא כוגד' ויסי ואומר וספסות כלסון רכוס
 וכן באמתותיכו כלסון רכוס אלא ודאי כיון ספרטו' פכאמר מהאחיס
 כתלל ככולס ויכול לומר וספסות כלסון רכוס וכן אמתותיכו'
 וסכר כל אל פי' שפס' זה כדיו פלל ויפסי אמת לוי לתק לא סור מוי
 ספסות אמתותיכו לכך אמרו וספסות סכולס מנא כפי אמתות
 ולא חוס באפסר סיחורו כולס כי מו וילך רכבון כתיסס עד סמו
 פספס סכפסככו כפס עד לכסס לארז ככענ עפל' וסו קסס פל'
 פקסו פלוס כפסו זה פסיו מיימר לרכוס דלכמי' סיה אפסר פסלס'
 באפסס אחר סיכא ספסות סל עקוט' וקח ביוח סהרס כל אל
 פסיו ואחר דכר סלל חוס אפ אכז כלל ספסו באומר כפי אמתותינו
 פכ' סוה ומפולס לא היה אלא כפס ולא באמתות וסכו כדי לתלל
 הדכר כמטא וקוה על פי' סדיו מי ספסא מעיות יתירות אס ה
 באפסר לתלות כעטות חנין חייב לתחור ואס לאו מולה סגול סמו
 והכליט לו אחר כוס לסכלע לו פיין. וחקמוויהו מנח מוס סכס'
 פאוז' כפי אמתותינו לוח לא ידענו כי סס כי כודלי זה מורס אלא
 אחר פוט לנו עליו גללל מלוס סס כפס' וכו' כסכלסס אמתותינו
 לא אס סוס כפס אלא חומו פסות הוא ונכר סכסורו ופס דל'
 זה יאחר' וחת סכסס פספס כפס באמתותיכס סקו כוכרס כי אור
 פלסס הוא כפסס כי סככל נטקן ספסותיו כפי אמתותיכס פסיו ספסו
 אלא כוכות סכלסס ספרעו הוא כאמר וברעית ביתו פס' ופסס פס'
 ספסו' ססר דלו לסקל ספסון כדיו ספסס יפסכ את כפסין סכליו
 רוכ סגרות מחלכס סלסס יסיס גס מחסר ספסון כא' אחיסס פסלס'
 סכיוסו וחי וסכיוו אמת אחיסס סקטן וכו' ואפסס כי לא מרגלסס אס
 אפ עליו סכס' עפסית פוטל מרגלסס כסכסס כל אחר ו' כפס'
 פכ' ארעס כי לא מרגלסס אחס' כפס' יפסן כי כפסס אמת מחר
 כוסי אחסס מחוקתכס כסכרס ווא' אמת אחיסס אמן לכס כפסו
 על ספסון גס אפסר אמת אחיסס פסכר על כפסון אמן לכס
 ינדק כלסון אמן לכסס ספיו רכיוו לקחתו יל וסס כפסעין מדכר סל'
 אוכיו לכס ואפסר סכלססס ספסולס לא וסיח פספסר עד סיפס'
 לזאת כי לא כאשר כיו אס לעיכוסס וכדכרו חל' ופסות לסון א'
 לכס ולא אחר אוכיו לכס כי כל דכרסס אלו ספסותה ליעפסכ
 כאשר דאס נדרות כפספסס חררו חררס ספס ופסיות וייו
 ולעומתו כס אחר אופי סכלססס וספ' איכורו רכסס לו ככר עכרסס
 וכן פספסון כפסו סקומו כוס כקחומין עליו ספסון איכורו אפסס עכ'
 ידעתי סלל כפסון פקסו עלפס וס' יסורר כלל עכסו עלריהו כור
 סלסחן כלקחיס כוללס באמת ספסות ספסרות מחפירות ומעור'
 וספסוכות וכן ספסא גס ומפסר' האפסס מפסו ילדסס ומאופס'

D

[illegible]

הביאור
 אחר שבנתנו לשל פירוש חזקני ווסק ככל מולאם
 וזלדעאם עבא אפיו בשבועה וכיסמו על חס
 שרעו לזוהר בן רחל ובתיכמן וזכא כבדא כבימין אחיו בן אשו דל
 והכחא חזיר דרורו והשמיר פהו כוסא כולם פן ויקלבו אסון בשביל
 צביו של וקן ובשביל כבוד יסודיה העבר וזוהי של ויקמן האששים את
 סמנה וזמנה כסף לקחו בידם וזת בנימין שחזרו אחריו חזבו בערין
 סממירה וזוהי לא את באמא ויקמן בידם של ויקמן בלבד לא כן כסף
 משנה אחר בידם הדורות על הסמירה סימירה וזמנה וזת כסף
 בידך בידך וז סממירה כממולה ועל סממיר וז סמך ואחיו צד בנימין
 לומר שעיני כול' משוטטות בל' סממיר וזאפר של סמיר כסף השך
 בלחמיה וזמנה לפי שפסוק הוא ועל זה וזדן אמרו וירא יוסף דאס
 דקס מראא אים את בנימין ל' ראס בלאו הים עם כולם ואהם יחד
 כולם סממיר אפיו ובכיתם אפיו ולא עם את את אחד או סמיר של
 אים שבח נגלה לו עונם סממנה סממירה על כיתו דך וזמיר לבני
 אפיו וכרמיהו כך סממיר לצדור הירקס סממין וזוהי אתר לשאר על
 כיתו כי אתר וזבלו האש' אתי משה מציין אים את בנימין וזמס
 כנגד דה' ואחר כנסיים שהא' כממיר ולא כסמיר באישון לזלם כי
 אהיביו כפסו ה' והכסוק הזה מורס על מומת האש' סמלם וזכא
 בלא היה סממירה וזממיר וזממיר סממירה סממירה כממירה
 כמולה הווקלע חסי אדמס' אשר קיים לך דקדוקי מורה כדכתיב
 עקב אשר אדם אדמס' קבול' וזממיר חממירי וכו' וזכו אמר וטבוח
 טבח סמלם הם חממירי ובעל' בדיחם סממיר אובלים כי אים טבח
 טבח אוממין וזממיר כלמם חממיר לדיחם סממירי את כממיר
 וזוהי הוצרך לומר כלא את האששים סממיר חמלם ונכסיהם נרין
 סממיר טבח הידוע וזכן ככל סממיר כממיר וזממיר כי או
 אתי וזבלו סממיר סממיר רגיל לחבול וזכא סממיר ליה לא טיה יכיו
 הסמירה ואח' ויקר הקרואים ולא כיו ממשמיר כממיר לסממיר
 ולחממיר כי אפיו הים עת אכילם וזממיר וזממיר כי כך ונכסר
 נאמר החכמה
 כממיר

בראשית רבה

[illegible][illegible]

1234567 ת"ת א

ואוצר החכמה

25 1462

NO

1234567 n n n